

A Ezdráš, učený v zákone, stál na vyvýšenom drevenom rečništi, ktoré spravili na tú vec. ... vyučovali ľud zákonu. A ľud stál na svojom mieste. A čítali z knihy, zo zákona Božieho, zrozumiteľne, vykladajúc zmysel. A tak rozumeli ľudia tomu, čo sa čítalo.

Nehemiáš 8:4–8

Našou témou je správne narábanie so slovom pravdy a Nehemiáš 8:4-8 je toho príkladom. Slovo Božie bolo čítané a vykladané. Ľuďom sa pomáhal chápať význam Božieho slova. Otázku porozumenia skutočného významu Božieho slova treba brať vážne. Keď sme o tejto téme uvažovali v predchádzajúcom článku (pozri Solas číslo 6, jar 2010, strana 37, „Dôležitosť vykladania Písma“), snažil som sa vysvetliť, prečo je také dôležité, aby sme správne narábali so Slovom. Zdôraznili sme, že porozumieť Božiemu slovu je dôležité, pretože vtedy, keď správne rozumieme významu Božieho slova, moc Božieho slova je uvoľňovaná. Dúfam, že ste zapálení nadšením pre čítanie Božieho slova, ale stále je tu priestor ešte pre viac.

Tento článok je zamyslením o objavovaní toho, čo Božie slovo skutočne znamená. Nie toho, čo si ja myslím, že znamená, ani toho, čo hádam môže znamenať, ale toho, čo naozaj znamená. Inými slovami: nerozhodnem, čo Božie slovo znamená podľa môjho názoru, ale seba dám pod autoritu Božieho slova a hľadám porozumenie toho, čo Božie slovo skutočne znamená.

Zamyslime sa nad najdôležitejšími princípmi porozumenia významu Božieho slova.

Keď čítame Bibliu a chceme porozumieť jej významu, začneme tým, že čítame slová podľa ich normálneho významu. Uvážime historický kontext a žáner, v ktorom je príslušná pasáž napísaná a keď nad tým premýšľame, urobíme veľký krok vpred k správne porozumeniu Božieho slova.

Keď Boh dal svoje slovo, naplnil ho významom. Význam, ktorý mu On vtedy dal, je ten istý, ktorý Božie slovo má aj dnes. Význam Božieho slova sa s plynúcimi rokmi nemení. Našou úlohou je

a) pochopiť, čo Boh mienil, keď dal, aby Jeho slovo bolo zapísané,

b) potrebujeme premýšľať, ako sa Božie slovo vzťahuje na nás dnes, v dnešnej dobe.

Dovoľte, aby som vám dal niekoľko príkladov, prečo je dôležité, aby sme mali dobrú a zdravú metódu, ako porozumieť Božiemu slovu. V Prísloviach 15:29 sa hovorí: „*Hospodin je d'aleko od bezbožných...*“.

V Skutkoch apoštolov 11:27 sa píše: „... (Pán)

nie je d'aleko od niktorého z nás

“. V Biblii je verš, ktorý hovorí, že Hospodin

je d'aleko

od bezbožných a ďalší verš, ktorý hovorí, že

nie je d'aleko

od niktorého z nás, čo zahŕňa aj bezbožných. Potrebujeme mať zdravú metódu, aby sme porozumeli, ako zaobchádzať s takýmito veršami. Niektorí ľudia hovoria, že Biblia je plná protirečení. Mýlia sa, pretože v Biblii niet protirečení, ale potrebujeme vedieť vysvetliť verše, ktoré sa javia ako navzájom protirečivé! Preto je dôležité, aby sme objavili, čo Biblia hovorí a ako jednať s celými Písmami.

Ďalší príklad je z Evanjelia Jána 5:31. Tu Ježiš hovorí: „*moje svedectvo nie je pravdivé*“

a v Jánovi 8:14 hovorí: „

je moje svedectvo pravdivé

“. Niektorí ľudia sa môžu podobných veršov preľaknúť. Ježiš povedal „moje svedectvo nie je pravdivé“. Potrebujeme sa naučiť, ako zaobchádzať s takýmito výroky. Oba výroky, ktoré Ježiš povedal, sú pravdivé a je potrebné porozumieť im v kontexte. Slovo

kontext

je dôležitým slovom na zapamätanie si z tohto článku.

Môžeme uviesť množstvo veršov z Biblie, ktoré môžu byť nesprávne použité, a veršov, ktoré už boli nesprávne použité, aby učili herézy. Alebo aj verše, ktoré ľudia použili, aby kritizovali Bibliu. Preto je veľmi dôležité, aby sme sa naučili narábať s Božím slovom správne. A to dôležité slovo je *kontext*. V tomto článku ideme hovoriť o kontexte.

Dovoľte mi uviesť jednu ilustráciu, aby som vám ukázal, čo mám na mysli, keď hovorím o slove *kontext*

. Ak by sa ma niekto teraz opýtal: Čo je tvoj kontext, Martin? Odpovedal by som: Nuž, som v tejto miestnosti. Miestnosť je v tomto meste. Toto mesto je v krajine Slovensko. Slovensko je v Európe. Toto je teda môj kontext. Ten ma situuje tam, kde som. Čiže môj bezprostredný kontext je táto miestnosť a mojím širším kontextom je mesto Žilina, krajina Slovensko a kontinent Európa.

Slová Biblie majú tiež svoj kontext. A to je to, na čo sa teraz v piatich bodoch pozrieme.

1. *Význam slov*. Základné pravidlo jazyka v komunikácii je, že slová majú svoj význam, a spôsob, akým sa jedno slovo napája na ďalšie slovo, dáva význam toho, čo chcel autor povedať. Je to veľmi jednoduché, však? Nie je ťažké tomu porozumieť. Toto je základné pravidlo vzájomného rozhovoru a je to aj základné pravidlo čítania knihy. Keď čítame Bibliu, čítame slová, ktoré majú význam. Tieto slová sa spájajú do celku a sprostredkujú posolstvo.

Niekedy však slovo môže mať rozličný význam. Dúfam, že keď použijem anglické slovo „green“ (zelený), že vám to dá nejaký zmysel, že mu porozumiete. V angličtine slovo „green“ označuje (pomenováva) farbu – zelenú farbu. To je jeden jeho význam. Ale mohol by som tiež slovo „green“ použiť iným spôsobom. Mohol by som povedať, že tá a tá pani je „green“ osoba – „zelená“. Myslel by som tým to, že sa zaujíma o životné prostredie, lebo v Európskom parlamente je Strana zelených (Green Party). Takže slovo „green“ (zelený) sa používa aj na označenie niekoho, kto sa zaujíma o životné prostredie. Jedno slovo a dva rozdielne významy.

V angličtine by som mohol k tomuto slovu pridať ďalší význam. Keby ste boli chorí, mohol by som povedať, že vyzeráte „green“ – „zeleno“. Angličan porozumie, čo sa tým myslí. Alebo by som mohol povedať, že ten človek je „zelený“ od závidosti. Vidíme teda, že jedno slovo je použité rozličnými spôsobmi - ako farba; metaforicky, t.j. obrazne; a idiomatically, t.j. s ustáleným zvláštnym významom.

Rovnako je tomu s jazykmi, v ktorých bola napísaná Biblia. Hebrejčina, aramejčina a gréčtina. Takisto je tomu s jazykmi, do ktorých je Biblia preložená, že slová môžu mať celú škálu významov. Keď čítame Bibliu, potrebujeme rozumieť, ako sa konkrétne slovo používa na danom mieste. V opačnom prípade text nepochopíme správne.

Prečo je tak dôležité hovoriť o porozumení významu slov? Nuž, nemáme priamy prístup do Božej mysle. Vy nemáte priamy prístup do mojej mysle. Ale to, čo v mojej mysli je, vám môžem povedať cez slová, ktoré používam. Spolieham sa na svoju schopnosť hovoriť jasne o tom, čo mám na mysli a na vašu schopnosť porozumieť slovám, ktoré používam. Rovnako je tomu aj s Bibliou. Boh nám zjavuje niečo zo svojej mysle, a tak my potrebujeme porozumieť, čo Boh tým mienil, čo nám hovorí.

Ideme hovoriť o tom, ako porozumieme významu slov. Predovšetkým potrebujeme porozumieť, aký druh písma v Biblii čítame. Čítame poéziu, alebo čítame prózu, alebo faktické záznamy? Čítame list? Čítame evanjelium? Čítame niečo, čo je prorocťom? V Biblii je niekoľko rozličných žánrov. Ako príklad jeden verš zo Žalmov: píše sa v ňom, že Boh kráča (uberá sa; vznáša) na krídlach vetra (104:3). Musíme pochopiť, že to je poézia. Vkladá do našich myslí obraz zo slov. Nemyslí sa doslovne, že vietor má krídla. Nehovorí doslovne, že Boh sa uberá na krídlach vetra. Potrebujeme mať zmysluplné a triezve porozumenie toho, čo Biblia hovorí. V opačnom

prípade môžeme o tom, čo učí Biblia, urobiť nezmyselné vyjadrenia a závery.

Niektoré texty Biblie nie sú poézia, ale próza. Môžeme urobiť chybu, keď s prózou narábame, ako keby to bola poézia. Niektorí ľudia hovoria, že prvá časť knihy Genezis nie je faktografická. Povedia nám, že ju máme chápať ako poéziu. Povedia nám to preto, lebo chcú, aby sme verili, že Boh nestvoril svet doslovne za šesť dní. Keď čítame prvú časť knihy Genezis, vidíme, že sa jasne líši od poézie. V Žalmoch môžeme čítať poetické záznamy o stvorení, no znejú veľmi odlišne od historických záznamov v knihe Genezis. Potrebujeme teda identifikovať žáner danej písomnosti.

Následne sa musíme pozrieť, čo autor hovorí v celom odseku, ktorý čítame. Ako autor stavia svoje myšlienky? Ako predkladá svoje tvrdenia? Inými slovami, nevyberieme z kontextu iba jeden verš. Potrebujeme uvažovať nad tým, ako sa tvrdenie vyvíja. Musíme premýšľať nad tým, ako sa kapitola, ktorú čítame, člení na odseky (pasáže). Pamätajte, že čísla kapitol a čísla veršov boli do Biblie pridané neskôr. Sú tam na to, aby nám pomohli zorientovať sa v texte, ale niekedy nás môžu aj pomýliť.

Napríklad verš Izaiáš 53:1 nie je začiatok pasáže. Potrebujeme sa vrátiť do 52. kapitoly a 13. verša, aby sme videli začiatok pasáže Izaiášovho proroctva. Teda Izaiáš 52:13 až do konca 53. kapitoly je jedna úžasná a nádherná pasáž o Služobníkovi Hospodina. Je príkladom toho, keď rozdelenie na kapitoly nie je veľmi nápomocné. Potrebujeme uvažovať v pojmach pasáží textu.

Uvediem vám k tomu príklad. V 1. liste Korintským sa Pavol zaoberá množstvom problémov, napríklad: „*A čo do toho, o čom ste mi písali, dobre by bolo človekovi nedotýkať sa ženy*“ (1. Korintským 7:1). Týmto veršom naznačuje, o čom ide ďalej hovoriť. A v určitom bode začína odpovedať. Čítame ďalej: „

A o tom, čo sa zabíja a obetuje modlám, vieme, že máme všetci známosť. - Známosť nadúva, ale láska vzdeláva

“ (1. Korintským 8:1). Vidíme, že tu ide o novú pasáž s novou myšlienkou. A ďalej: „

A o duchovných daroch, bratia, nechcem, aby ste nevedeli

“ (1. Korintským 12:1) – tak začína ďalšia pasáž. Alebo iná: „

Ohľadom zbierky pre svätých, ako som nariadil galatským zborom, tak aj vy urobte

“ (1. Korintským 16:1). Toto sa nazýva prirodzené rozdelenie textu. Sú pasáže a v nich sú verše, ktoré sa zaoberajú jednou veľkou myšlienkou. Je dôležité, aby sme rozoznali tie slová, ktoré rozdeľujú text do pasáží. Používame slová ako: „

a

,

ale

,

ak

“, ktoré nám pomáhajú usporiadať (štruktúrovať) naše myšlienky. Rovnako je tomu v Biblii. Hľadajte teda štruktúru v myslení. O kom sa hovorí, keď je použité slovo „

on

,

ona

,

ono

/

to

“? V takých prípadoch premýšľajme o podmete vety. Príklad, prečo je to dôležité: „*ktorých sú otcovia a tí, z ktorých pošiel Kristus podľa tela, ktorý je nado všetkým, Boh, požehnaný na veky.*

“ (Rímskym 9:5). Toto je jeden z veršov, ktoré jasne učia o Božstve Krista. On (Kristus) je Boh, požehnaný na veky. Je to jasné zo štruktúry vety.

Sledujme, ako do seba zapadajú vety. Sledujme, ako navzájom do seba zapadajú odseky. No niekedy nájdete slová, o ktorých nie ste si istí, čo znamenajú. Môžu to byť technické slová, slová kultúrneho charakteru. Môžu to byť slová, ktoré majú vo vlastnom jazyku viac než jeden význam. Je mnoho miest, kam môžeme ísť a nájsť odpovede na naše otázky. Sú tu slovníky,

komentáre a je tu aj internet. Na internete je úžasná paleta zdrojov. Je tu pomoc a je na to, aby sme ju našli a využili.

Najlepší test toho, či sme skutočne porozumeli, je ten, či to dokážeme vysvetliť dieťaťu. Dokážeme to povedať jednoducho?

2. *Bezprostredný kontext.* Povedali sme, že jedno slovo môže mať odlišné významy. Ale tam, kde slovo bolo použité v konkrétnej vete, tam to slovo nemôže mať mnoho významov. Môže mať iba jeden význam. To nazývame bezprostredný kontext.

Bezprostredný kontext učí, čo z možných významov konkrétne slovo znamená v rámci tejto vety či pasáže. Jedny slová danej pasáže ukazujú, čo iné slová v tejto pasáži znamenajú a dohromady pomáhajú jej porozumeniu. To je spôsob, akým funguje (pracuje) jazyk.

Príklad: „*Vraj nechyť sa ani neokús ani sa nedotkni!*“ (Kolosenským 2:21). Takže Biblia nás učí, že by sme mali všetci ísť žiť na púšť a stať sa izolovanými od iných ľudí? Pretože hovorí - nechyť sa, ani neokús, ani sa nedotkni, oddel' sa od vecí tohto sveta. Áno, ale toto nie je to, čo tu Biblia skutočne hovorí a učí. Toto tvrdíme práve kvôli kontextu. Potrebujete prečítať verš 20

a až potom verš 21: „

A tak jestli ste s

Kristom odumreli živlom sveta, prečo si potom ešte, ako keby ste žili v svete, dáte predpisovať zákony? □ (Vraj nechyť sa ani neokús ani sa nedotkni!)

“ Tiež potrebujeme dočítať ďalej, až na koniec pasáže. Ide o to, že ak vyberieme verš z kontextu, môžeme dostať a učiť to, že Biblia učí presný opak toho, čo naozaj učí. Pretože tu Pavol v skutočnosti kritizuje Kološanov hovoriac im, že sa dávajú pod nepotrebné pravidlá. Musíme prečítať celý argument (celú pasáž), aby sme tomu porozumeli. Nie vždy je užitočné čítať iba jeden verš. Potrebujeme premýšľať o bezprostrednom kontexte.

3. *Kontext knihy.* Pamätajte, že verš Kolosenským 2:21 nezapadá len do malej pasáže, ktorá začína od verša 20, ale je súčasťou celej kapitoly a kapitola je súčasťou celej knihy. A kniha je listom. List bol napísaný apoštolom Pavlom a 2. verš 1. kapitoly hovorí, že bol napísaný kresťanom v Kolosách. Takže je tu celý kontext pre samotnú knihu. To isté platí pre evanjeliá, žalmy a pre akúkoľvek inú knihu Biblie, ktorú by ste čítali.

Je dôležité mať na pamäti, ktorú knihu Biblie práve čítame. Pomôže to porozumieť, o čom sa v tejto knihe hovorí, a prečo. Veľmi často témou kníh je špecifické poslanstvo. Vidíme to najmä v listoch Novej zmluvy. Dávame si otázky: Kto píše daný list? Pre koho je list napísaný? Prečo bol list napísaný? Keď si otázky zodpovieme tým, že budeme hľadiť do textu, naše porozumenie sa prehĺbi.

List Kolosenským napísal Pavol. Napísal aj iné listy. Porozumieť kontextu knihy je veľmi dôležité. Majme po ruke poznámkový blok a zapisujme si, čo sme v texte vyzorovali. Kto to napísal? Prečo to napísali? Snažte sa nájsť v texte nejaké záchytné body. Teda uchopiť kontext knihy. Takže to znamená, že potrebujeme premýšľať nad teologickým rámcom (pozadím) knihy.

Kto bol Pavol? Kde boli Kolosy? Ako sa evanjelium dostalo do Kolos? Prečo potreboval Pavol Kološanov varovať, aby sa nedávali pod pravidlá, o ktorých im v liste píše? Aký druh myslenia ich ovplyvňoval? To nám pomôže pochopiť, o čom je daná kniha.

4. *Premýšľajme nad historickým alebo kultúrnym pozadím (rámcom).* Biblia bola napísaná dávno. Je to dvetisíc rokov odvtedy, čo bola napísaná posledná kniha Biblie. Proces písania Biblie začal možno tisíc päťsto rokov predtým a bola napísaná ľuďmi ako Mojžiš, Matúš a Marek. Mojžiš bol Žid, ktorý žil pred 3500 rokmi. Lukáš bol grécky veriaci, ktorý žil pred 2000 rokmi. To musíme mať na pamäti a vcítiť sa do tej doby a do tých ľudí. Lukáš je práve pre to dobrým príkladom: „ A v
pätnástom roku panovania cisára Tiberia, keď bol Pontský Pilát vladárom v Judsku a Heródes tetrarchom v Galilei a Filip, jeho brat, tetrarchom v Iturei a v trachonitidskej krajine a Lyzaniáš tetrarchom v Abyléne, za najvyššieho kňaza Annáša a Kaifáša stalo sa slovo Božie k Jánovi, synovi Zachariášovmu, na púšti

“ (Lukáš 3:1-2). Vidíme, že Lukáš miluje históriu. Čítal som toto miesto a bol som naplnený úžasom, pretože sú tam dátumy a mená, sú tam skutoční ľudia, skutočné miesta v skutočnom čase histórie. Niektorí ľudia na hodinách dejepisu zaspávajú. História je však vždy dôležitá. Biblia je kniha zakorenená v histórii. Je to jeden zo spôsobov, ako vieme, že kresťanstvo je iné od ostatných náboženstiev. Kresťanstvo nie je iba nejaká filozofia, ale je to rozprávanie o tom, čo Boh vykonal na tomto svete. A o spôsobe, akým navždy mení ľudské životy. Je to príbeh, rozprávanie, o Božom dramatickom zásahu do padlého sveta. Je to príbeh, ako sa v histórii odohral a uskutočňuje večný Boží plán.

Takže existuje historické pozadie textu. Nikdy nezabudnime, že kresťanstvo je historické náboženstvo. Vzkriesenie sa naozaj stalo. Pavol skutočne žil. Cirkevné zbory, opísané v Biblii, skutočne existovali. Vtedajší svet bol v mnohých ohľadoch podobný nášmu svetu. Myslíme tým to, že to bol svet plný ľudských bytostí, ktoré boli padnuté a v hriechu. Dnes je svet takisto plný ľudských bytostí padnutých do hriechu. A to okamžite robí pre nás dnes túto starovekú knihu veľmi aktuálnou. Biblia je historická kniha. Musíme tomu rozumieť a musíme pamätať, že Biblia hovorí pravdu o tom, čo sa stalo. Biblia nie je oznam novinárov, ktorí jednoducho len chcú povedať, čo sa stalo. Biblia je teologická história. Hovorí, čo sa stalo a tiež, čo to znamená. Najdôležitejšia lekcia biblickej histórie: Boh je, existuje. Aký je Boh a čo urobil. Z histórie Biblie

sa učíme, čo Boh od nás chce, aby sme verili a žili. Biblia nám poskytuje nebeský pohľad, pohľad z nebies na život. Je to teologická história.

Nie je to len história, o čom máme premýšľať. Je dôležité premýšľať aj o geografii. Ako vyzerala krajina? Aké bolo jej podnebie? Aké zvieratá tam žili? Aké boli rastliny a stromy sa v nej nachádzali? Aký bol život na vidieku? Ako vyzeral Jeruzalem? Prečo bola rieka Jordán pre Izraelitov veľkou prekážkou, keď je to normálne iba potôčik? Prečo žalmista hovorí o tom, že ide (vystupuje) *hore* do Jeruzalema? Prečo Pán Ježiš cestoval cez Samáriu? Prečo Ježiš preklial figovník za to, že neboli na ňom žiadne figy, keď nám Biblia hovorí, že nebolo obdobie fig? To sú otázky geografie. Odpovede hovoria o tom, aký bol život a aké boli okolnosti života.

Akými trasami sa Pavol vybral na svojich misijných cestách? Kde sú tie oblasti, o ktorých hovorí Peter vo svojom prvom liste – Poncia, Galácia a ďalšie oblasti? Je veľa otázok týkajúcich sa geografie, ktoré si môžeme položiť. Pomáhajú porozumieť tomu, čo sa dialo.

Nie je to len história a geografia, ale je to tiež kultúra a každodenný život. Ako ľudia v tých dňoch premýšľali? Keď čítame Starú zmluvu, čítame o úsvite histórie. Čítame o úplnom začiatku. Aké to vtedy bolo a čo sa vtedy udialo? Čítame o vzniku civilizácie. Čítame o národoch. O tom, ako si Boh vyvolil jeden národ, aby bol Jeho zvláštnym ľudom. A dokonca i keď vtedy ten národ bol iba jeden človek – muž menom Abrahám. A môžeme čítať o príbehu tohto národa.

Môžete čítať o farizejoch a saducejoch, o Grékoch, Rimanoch a Židoch. O vladároch, kráľoch, kňazoch, o obyčajných ľuďoch, o vyberačoch daní. O vojakoch, ženách v domácnosti. Boli tam žobráci a zloději. A bol to svet pracovísk a povolání. Lode, križujúce Stredozemné more, aby obchodovali. Jedna z takých lodí prevážala väzňa, ktorý sa volal Pavol. Boli tam ľudia, ktorí opravovali svoje rybárske siete a vyrábali stany. Boli tam poverení rímski vojaci, ktorým bolo povedané, že môžu donútiť Žida, aby ich batoh niesol jednu míľu. A Ježiš povedal, ak vás požiadajú, aby ste niesli ich batoh jednu míľu, neste ho dve. Môžete počúvať debaty o židovskom zákone a ich tradíciách. Môžete načúvať gréckym filozofom a môžete počuť kresťanov, ktorí sa s nimi pustia do rozhovoru. Boli tam ľudia a miesta veľkých vedomostí (vzdelanosti). Ale je tam aj duchovná slepota, pohanstvo a je tam tragédia hriechu, nemorálnosť.

Sme vo svete vecí, ktoré sa udiali. V skutočnosti ten svet nie je až tak odlišný od nášho sveta. V jadre (podstate) problém je stále rovnaký. Je to padlý hriešny svet. Do tohto sveta prišiel Spasiteľ. Keď premýšľame o kultúre, živote a myslení, začíname chápať, prečo apoštoli hovorili to, čo hovorili. Začíname chápať, ako pristupovali k evanjelizovaniu.

Kladieme si otázky ohľadne jazyka, kultúry a myslenia. Snažme sa porozumieť dobám a časom.

5. *Kontext (celej) Biblie.* Pamätáte sa, že som povedal, že keby sme vybrali nejaký jeden verš z Biblie, že je veľké riziko toho, že zle pochopíme, čo Biblia hovorí, alebo dokonca by sme mohli učiť, čo je v skutočnosti nesprávne, pretože verš sme vybrali z jeho kontextu? Jedno z veľkých nebezpečenstiev je vybudovať učenie na jednom verši z Biblie. Často sekty založia svoje

učenie na konkrétnych jednotlivých veršoch, ktoré vyberú z kontextu. Jeden zo spôsobov, ako sa uistíme, že sa nestaneme sektou, je pamätať na kontext Biblie. Čo má k akejkoľvek téme, ktorú by sme si zvolili, povedať celá Biblia? Mohla by to byť teologická téma, alebo by to mohla byť etická téma. Čo je učenie Písma ako celku? Preto teológia je dôležitým predmetom, aby ju ľudia študovali. Preto musia byť kazateľmi ľudia, ktorí majú teologické povedomie. Je to jeden zo spôsobov, ako môžu ochrániť seba a svoje zhromaždenie od falošného učenia. Pretože ak vyberieme (vytrhneme) jeden verš z Biblie a budeme ignorovať širší kontext, môžeme dosiahnuť to, že Biblia bude hovoriť takmer čokoľvek (čo chceme).

V Biblii nájdeme ťažké pasáže a niekedy je falošné učenie založené práve na takýchto náročných pasážach. Potrebujeme ale porozumieť širšiemu učeniu Biblie a použiť zrozumiteľnejšie pasáže, aby nám pomohli porozumieť ťažším pasážam. Niekedy sa tomu hovorí porovnávať (alebo: vykladať) Písmo Písmom. Na vysvetlenie (výklad) Písma sa používa samotné Písmo a používa sa pri tom celé učenie Biblie, aby pomohlo porozumieť významu daného konkrétneho textu.

Položme si otázku: Sedí moje porozumenie toho, čo som sa dozvedel z tohto miesta s tým, čo učí zvyšok Biblie? Ak prídeme k záveru, ktorý nezapadá do toho, čo učí iná časť Biblie (alebo celá Biblia), potom o tom potrebujeme znova premýšľať a nájsť odpoveď, ktorá do zvyšku Biblie zapadá.

Potrebujeme byť ľuďmi, ktorí sú pripravení pravidelne čítať Bibliu – pokorne, s modlitbou, úctou a s otvorenosťou učiť sa z Božieho slova a kúsok po kúsku, trošku po troške budovať svoje poznanie. Začíname ako maličké bábätká. Bábätká sa nenaučia hovoriť za jeden deň. Učia sa rozprávať trošku po troške. Rovnako je tomu aj s nami. V poznaní rastieme krôčik po krôčiku.

Niekedy môžeme urobiť rýchly pokrok, ale niekedy napredujeme pomaly. Ale tá najdôležitejšia vec, ktorú musíme vedieť, je, či robíme nejaký pokrok.

Moja výzva pre vás je: Majte pre Bibliu nadšenie. Buďte odhodlaní robiť pokrok v porozumení toho, čo Biblia hovorí. Ak si z tohto článku zapamätáte len jedno slovo, zapamätajte si slovo *kontext*.
. Vsaďte slová do ich kontextu! Umiestnite verš do jeho kapitoly, kapitolu do jej príslušnej knihy, knihu do jej príslušnej zmluvy (Starej/Novej). A zmluvu dajte do celej Biblie.

Kontext! Kontext slov. Historický kontext, kultúrny kontext, teologický kontext, atď. Toto je poistka a zabezpečenie, ktoré nám Boh dal, aby sme porozumeli, čo Biblia naozaj hovorí.

Buďme horliví v chcení správne porozumieť Biblii. Nech vás povzbudí táto myšlienka:
V správnom porozumení významu toho, čo Božie slovo znamená a hovorí, máme v rukách kľúč poznať skutočný vzťah so samotným Bohom.